

РЕШЕНИЕ

№ 2919

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1739** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Н. Н., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [жк], вх.Г, ет.6, ап.81 против РЕШЕНИЕ от 22.01.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 112-ти състав по НАХД № 12070/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-011131/11.06.2019г. издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР в частта за наложената „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 183, ал.4, т.12 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 15, ал.6 от ЗДвП и за наложената „глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, г.1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени наказателното постановление в потвърдената част.

В с.з. касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“ не представя становище по

касационната жалба, редовно уведомен не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Установява се, че със съдебно решение по НАХД № 1739/2019г. Софийски районен съд, НО, 112-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № 19-4332-011131/11.06.2019г. издадено от ВПД началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, СДВР в частта за наложената „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 183, ал.4, т.12 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 15, ал.6 от ЗДвП и за наложената „глоба“ в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, г.1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

От фактическа страна СРС е установил, че на 26.05.2019г. около 15:08 часа, касаторът Н. Н. управлявал лек автомобил “Мерцедес“ рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]се движила в лентата от пътното платно, обозначена само за превозни средства на масовия градски транспорт (т.нар. бус-лента), в посока на движение от „О. мост“ към [населено място]. При спиране за проверка на водача Н., служителите на ОПП СДВР, установили, че същата управлява МПС след като е била санкционирана за извършено нарушение по ЗДвП с електронен фиш № 622876/16.04.2019г. и не е заплатила наложената ѝ глоба, както и че не представя на проверяващите контролния талон към своето СУМПС.

Въз основата на горното на Н. Н. Н. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 487707/26.05.2019г. респ. издадено НП № 19-4332-011131/11.06.2019г., с са ѝ наложени три наказания, както следва: 1/ глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183, ал.4, т.12 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 15, ал.6 от ЗДвП; 2/ глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 186, ал.7 от ЗДвП и 3/ глоба в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, г.1, предл. 2 от ЗДвП за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

С оспореното съдебно решение на СРС, глобата в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 186, ал.7 от ЗДвП е отменена. Решението не е обжалвано в тази част и е влязло в сила.

От правна страна, предвид събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, въззивният съд е приел, че оспореното НП е издадено от компетентен орган, АУАН е съставен, съобразно изискванията на ЗАНН, във връзка с което е потвърдил и оспореното НП.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК, във вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН за неговата отмяна.

При установената от СРС фактическа обстановка изводът за съставомерност на деянието е правилен. Касаторката като участник в движението, от една страна е нарушила правилата за движение като се е движела неправомерно по пътна лента, специализирана само за движение на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници - нарушение по чл. 15, ал.2 от ЗДвП

Неоснователни са възраженията на касаторката и за другото нарушение, за което е наказан - това по чл. 100, ал.1 от ЗДвП. Според правилото на цитираната норма водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи контролния талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория , което управлява, и за тегленото от него ремарке. Нарушаването на тази норма е скрепено с глоба в размер на 10 лева, която е регламентирана в чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП. В процесния случай не се спори от страните, че Н. Н. Н. не е представил на проверяващия орган контролен талон към свидетелство за управление на МПС, поради което правилно е санкционирана. Отричането на релевантните за спорното правоотношение отрицателни юридически факти от страна на касатора не го поставя в привилегираното положение да не доказва тези факти. Напротив, същото е следвало да установи пред първоинстанционния съд с допустимите от закона доказателствени средства, че към момента на проверката е носила контролния талон към свидетелството за управление на МПС, и по този начин да обори презумптивната доказателствена сила на акта за установяване на административно нарушение, създадена с нормата на чл. 189, ал.2 от ЗДвП.

Следователно при обективен и пълен анализ на събраните по делото доказателства /писмени и гласни/, районният съдия правилно е приел, че вменените на Н. Н. Н. нарушения по чл.15, ал.6 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП са установени безспорно. Тежестта на доказване в административно -наказателното производство е на страната, която оспорва НП и която следва да ангажира всички необходими доказателства във връзка с оспорване извършване на нарушението, предмет на наказателно-административния контрол. В този смисъл, нито с жалбата, нито в хода на делото касаторката не е ангажирала каквито и да било доказателства, подкрепящи твърденията му, изложени в жалбата.

Останалите, наведени от касаторката касационни основания, също са подробно обсъдени в мотивите на решението на районния съд, изцяло възприети от настоящия състав. Същите мотиви съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти. Последните по несъмнен начин обективират извършването на нарушението, за което са наложени наказанията на санкционираното лице. Поради това, решението е обосновано и правилно.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ап. 2, предложение I от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.01.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/,

НО, 112-ти състав по НАХД № 12070/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: